

Інсталяція омели

Олег Коцарев

бігла снігом, лишаючи гіперреалістичні сліди,
спинялася перед маленьким дивом –
гордовитою
інсталяцією омели
на реторті гілки берези,
бігла, розгойдуючи
ледь діткнуті бродінням
омелині білі ліхтарики,
стояла посеред кімнати долини,
де світ намагається
тамувати колір,
у нерухомій руці
тримала омелу,
чекаючи омелюхів у гості,
сміялася, що в нас
звали цю гостролисту сферу "відьмою"
– людина
з моїми літерами у прізвищі,
з чужою омелою у руках.